

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Det har kunnet mærkes på ordførerne i dag, at man har bestræbt sig på at undgå polemik, at undgå gentagelser af anklager mod hinanden for usaglighed. Det, der kan bekymre, er, at mange, der i dag har udtalt vilje til det, selv arbejder i organisationer, som anvender midler, der bestemt ikke kan siges at være saglige.

Men selv i disse afsluttende bemærkninger lykkedes det ikke hr. Morten Lange at fastholde linjen med at undgå polemik. De væsentligste argumenter, hr. Morten Lange anvendte, var en karakteristisk af tilhængerne af tilslutning til fællesmarkedet. Vi blev karakteriseret som folk, der manglede perspektiv og vision, vi kom med pæne fraser om det store fællesskab og tænkte kun på smør, vi klamrede os til magiske udtryk som teknologisk udvikling. Efter min opfattelse forveksler hr. Morten Lange vision og illusion, for de perspektiver og visioner, hr. Morten Lange tror at have, bygger på illusion og er illusion. Der findes vel næppe noget så perspektivløst som fællesmarkedsmodstandernes argumenter. Man har i detaljer hængt sig i en række udenværker, og de perspektiver, fællesmarkedsmodstanderne har fremdraget, har udelukkende været det nordiske samarbejde. Der er ingen af tilhængerne, der er modstandere af nordisk samarbejde, tværtimod, vi er midt i det og deltager dagligt i det, og derfor har vi også et vist kendskab til, hvilke muligheder der ligger i dette nordiske samarbejde. Derfor bør befolkningen vide, at det er en illusion, modstanderne af medlemskab af fællesmarkedet bygger på, når de fantaserer sig til en verden, et perspektiv, hvor nordiske lande i samarbejde bliver vældig stærke og får stor betydning for udviklingen.

Som man har sagt det i denne debat uimodsagt af modstanderne, så er det nuværende udvidede fællesmarked i sin ufuldkommenhed det eneste realistiske eksempel på et videregående samarbejde mellem lande, og det er ikke fede fraser, vi bygger

på, når vi anbefaler, at man går ind i dette samarbejde. Det er helt konkrete, praktiske samarbejdsforanstaltninger, som har kunnet bære over de mange modsætninger, der er i Europa. Når selv England, som er demokratiets fødested i nyere tid, kan tilslutte sig fællesmarkedet, forekommer det helt urimeligt, når man hævder, at det er folkestyret eller demokratiet, der står på spil, hvis vi melder os ind i fællesmarkedet.

Hr. Morten Lange sagde, det er ikke et flertal for ja af hjertet, men et flertal for ja af skræk. Jeg er enig både med min partifælle hr. Frode Jakobsen og med SF-ordføreren hr. Morten Lange i, at hjertet selvfølgelig betyder meget i vores politiske stillingtagen. Men det gør jo ikke noget, at hjernen og fornuften også spiller en rolle, og der er ikke fremført sandsynlige argumenter for, at det vil være fornuftigt af arbejdere og tjenestemænd og andre i dette land at sige nej til et samarbejde, der giver os klare økonomiske fordele, og som samtidig giver os en mulighed for medindflydelse.

Jeg havde håbet, at jeg havde kunnet undgå polemiske bemærkninger, men det er umuligt, når hr. Morten Lange betegner fællesmarkedstilhængerne på den måde, han har gjort det; så må vi have lov at svare. Det kan ikke nytte noget, at befolkningen på grund af fællesmarkedstilhængerne pænhed overhovedet ikke er klar over, hvilket alvorligt problem de står over for. Derfor skal jeg slutte med at anbefale danske vælgere at undersøge de argumenter, det store flertal i denne sal har følt sig overbevist om, og som denne afstemning i dag vil vise at det store flertal i denne sal, som de selv har valgt, går ind for.

Selvfølgelig skal folk have lov til at stemme mod deres politiske tillidsmænd, hvis de har en anden opfattelse. Vi har hele tiden ment, at denne sag var så væsentlig, og vi har ment, at man ikke på det tidspunkt, da vi havde det almindelige folketingsvalg, kendte tilstrækkeligt til, hvad det var, der skulle tages stilling til i dag — vi havde ikke færdigforhandlet det på det tidspunkt — og derfor